

NIKDY TO NEVZDÁME

PROHLÁŠENÍ K 17. 11. 2018

MILION
CHVILEK PRO
DEMOKRACII

Milí přátelé, dnešním pochodem a demonstrací Za slušné Česko reagujeme na současný neslušný stav české politické scény. Chceme dát najevo své odhodlání znovu vykročit za nadčasovými hodnotami, které zazářily na konci roku 1989 a uvedly do pohybu dalekosáhlé společenské změny. Těmito hodnotami jsou svoboda, odpovědnost, láska, pravda, odvaha, slušnost a obyčejná touha žít důstojný život v normálním státě. Tyto hodnoty tehdy pomohly rozložit režim normalizační přetvářky, strachu, šedi a bezcharakternosti. A stejný potenciál mají i dnes. I dnes mají potenciál obnovit naši společnost. Avšak těmto velkým hodnotám je někdy třeba dát zcela konkrétní podobu.

Proto jsme před několika měsíci řekli nahlas tuto naprosto normální věc:

„Pokládáme za nepřijatelné, aby 70 let po komunistickém puči a 29 let po sametové revoluci byl premiérem naší země trestně stíhaný člověk vedený jako agent StB. Nebudeme dělat, že je to normální. Chceme, aby se Andrej Babiš vzdal funkce.“ - #DEMISI!

Tuto větu k dnešnímu dni stvrdilo svým jménem již 330 tisíc lidí. Třetina milionu. A s každým dalším podpisem se něco důležitého mění. Každý podpis znamená jedno jasné zaujetí postoje. Je to jen podpis, ale ten podpis je zároveň prvním krokem změny. Jasně se vyjádřit a nebýt lhostejný, je totiž to nejdůležitější. Vždyť totalita stojí na strachu, lidském mlčení a lhostejnosti. Demokracie naopak stojí na odvaze, svobodném slově a angažovanosti občanů – demokratů. Každý podpis je tedy vlastně závazkem. Je závazkem nemlčet a pracovat. Nemlčet k tomu, co se děje, a pracovat na řešení problému a jeho příčin. Proto má každý podpis svůj velký smysl.

Proč by měl pan Babiš rezignovat? Protože je to slušnost. Jistě, v Ústavě není psáno, že premiérem nesmí být člověk, který byl agentem StB, který je trestně stíhaný, který je v obrovském střetu zájmů, který si pořídil nejvlivnější média v zemi a křivě přísahal na zdraví svých dětí, že tato média nebude ovlivňovat, načež své nemocné dítě odeslal na Krym... Není to tam napsáno. To všechno se prostě předpokládá. To všechno je slušnost.

Jestliže dnes většině poslanců nevadí, že slušnost dostává v naší zemi na frak, my se s tím smířit nesmíme. My vyjadřujeme odhodlání o normální a slušnou zemi usilovat tak dlouho, dokud toho nedosáhneme! Zároveň si musíme přiznat, že naše demokracie je v krizi. Dostala se do ní částečně i díky nám. Dostala se do ní i díky tomu, že jsme příliš dlouho přehlíželi vážné a hluboké problémy, s nimiž se naše země dlouhodobě potýká. Příliš dlouho jsme byli lhostejní k problémům druhých lidí a k nevalnému stavu naší politické kultury. Příliš dlouho jsme spoléhali na to, že to za nás někdo vyřeší, že se věci sami od sebe zlepší a že se dobro samovolně prosadí. Neprosadí. Nikdo to za nás nezařídí a neprosadí. Musíme to zařídit a prosadit my.

Co máme dělat? Dvě věci. Bránit a útočit. Ubránit demokratické instituce a porazit Babiše ve volbách. Na těchto dvou cílech se musí podílet jak občanská společnost, tak politické strany. To jsou dvě strany jedné mince. Pokud se těchto úkolů náležitě zhostíme, vyjdeme z této krize vítězně a demokracii to posílí. To je náš společný cíl.

Především musíme udělat vše pro to, aby krize neskončila tragicky. Skutečné hrozby jsou tyto: ovládnutí státního aparátu Agrofertem, deformování či blokování důležitých zákonů, účelové zásahy do policie a justice a zejména pak účelové zásahy do veřejnoprávních médií. Vždy půjde spíše o zásahy a tlaky skryté než otevřené. Cílem je podmanit si nezávislé instituce, aby nepřekážely v cestě. Braňme tyto instituce! Babiš je dravý obchodník, chce moc, potřebuje moc (už kvůli svému trestnímu stíhání) a nejspíš nebude brát v cestě za ní velké ohledy. Bude úkolem nás všech nastavit mu mantinely. Pokud ty nejdůležitější mantinely překročí, slibme si, že nežůstaneme doma na gauči, ale sejdem se na náměstích po celé zemi. To je zodpovědnost nás – občanů.

NIKDY TO NEVZDÁME

PROHLÁŠENÍ K 17. 11. 2018

MILION
CHVILEK PRO
DEMOKRACII

Takováto krizová obrana je nezbytná, ale k překonání krize nestačí. Může zabránit nejhoršímu, ale nemůže situaci zlepšit. Pokud chceme z krize vyjít vítězně, je před námi druhý jasný úkol. Musíme Babiše porazit ve volbách. Musíme ukázat, že jsme lepší než on. To je jediný způsob, jak lze situaci změnit dlouhodobě. Zkratky nefungují. Třetina našeho národa si totiž dosud klade otázku: „Pokud ne Babiš, kdo tedy?“ A bude-li Babiš odstraněn, jejich frustrace nezmizí. Pouze se prohloubí. Budou mít pocit, že sotva přišel někdo nadějný, hned se ho proradná opozice zákeřně zbavila. Takový pocit jistě ničemu smysluplnému nepomůže. Babiš sice zmizí, ale na jeho místo nastoupí jiný velký vůdce, který nabídne lidem, že to prostě zařídí. A problém se bude opakovat. Potřebujeme proto lepší a důvěryhodnější politické alternativy a vize komunikované způsobem, který osloví i Babišovy voliče. To je zodpovědností politiků.

Jistěže potřebujeme také schopné a důvěryhodné leadry. Nedoufejme však, že nás zázračně spásí nějaký velký vůdce. Ještě mnohem více totiž potřebujeme zralé občany – demokraty. My všichni musíme převzít odpovědnost za budoucnost naší země. My všichni teď musíme sebrat odvahu, laskavost a kritické myšlení a vytrvale začít dělat malé věci pro demokracii. My všichni jsme ti, na které jsme čekali. Co máme v dnešní krizové situaci dělat? Odhodlejme se k náročné, ale dlouhodobě jediné efektivní a možné cestě. Řešení současné krize nelze vložit na někoho jiného. Ani jej nemůže přinést jednorázové vzepětí, nýbrž jediné trpělivá každodenní drobná práce. Naše práce. V tom spočívá velikost demokracie, v tom spočívá zralá lidská svoboda, v tom spočívá naše zodpovědnost.

To, co opravdu potřebujeme, je alespoň MILION LIDÍ, kteří se zajímají o veřejné dění, mluví s lidmi kolem sebe, podepisují petice a šíří dál důležité informace. Potřebujeme alespoň STO TISÍC lidí, kteří kontrolují politiky a chodí na demonstrace, když je to potřeba. Potřebujeme alespoň DESET TISÍC lidí, kteří budou aktivní ve spolcích a občanských iniciativách, a dalších DESET TISÍC aktivních v lokální politice. A potřebujeme také alespoň TISÍC schopných a slušných lidí, kteří nově vstoupí do politiky. Ne z touhy po moci či penězích, ale ze zralého a uváženého rozhodnutí pojmát politickou činnost jako službu společnosti. Takové lidi potřebujeme. Takovými lidmi máme být. Protože takoví lidé pohnou zemí. Krok za krokem, slovo za slovem, chvilku za chvilku.

Tohle je náš program. Když se milion lidí spojí v úsilí o kvalitní a zdravou demokracii, jejich práce se nasčítá. Milion zralých demokratů promění celou společnost. Tohle je třeba dělat. Zajímat se, přemýšlet, kontrolovat politiky, hledat řešení problémů a jejich příčin, nemlčet, organizovat se. Touto vytrvalou drobnou prací totiž připravíme půdu někomu, kdo se chopí příležitosti, opře se o tuto mocnou společenskou sílu a současnou neslušnou garnituru smete. Musíme se rozhodnout vytrvale kultivovat sebe a své okolí tak dlouho, dokud nedosáhneme svého cíle: kvalitní a zdravé demokracie. Tohle je úkol občanské společnosti. Tohle je náš úkol. To je ta náročná cesta, kterou máme jít a která si žádá opravdové odhodlání. Tudy by nás nejspíš poslal Václav Havel a Tomáš Garrigue Masaryk. Takové rozhodnutí je totiž tím jediným skutečně dost radikálním. **Jestli totiž na něco naše demokracie zajde, tak to nebude v první řadě na strašidla, lháře a populisty, ale na naši vlastní lhostejnost, pohodlnou pasivitu a ochotu k rezignaci.**

Proto dnes panu Babišovi vzkazujeme: Váš konec se blíží. Pomalu, ale jistě. My totiž boj za svobodu a demokracii nikdy nevzdáme. Nikdy. Tak si to zapamatujte.